

Вноситься
Кабінетом Міністрів України

Ю. СВИРИДЕНКО

“ ”

2025 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про державну службу» щодо врегулювання окремих питань проходження державної служби та удосконалення порядку дисциплінарного провадження

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

І. Внести до Закону України “Про державну службу” (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 4, ст. 43 із наступними змінами) такі зміни:

1. Частину другу статті 8 виключити.

2. У частинах першій – третій статті 9¹ слова “засоби телекомунікаційного зв’язку” в усіх відмінках замінити словами “технічні засоби електронної комунікації” у відповідному відмінку.

3. У статті 11:

частину першу після абзацу другого доповнити новими абзацами такого змісту:

“Кількісний та персональний склад комісії визначає керівник державної служби.

Комісія утворюється у складі не менше трьох осіб.

До складу комісії входять: члени комісії, визначені керівником державної служби із числа державних службовців цього державного органу (в тому числі осіб, які мають юридичну освіту, а також представників служби управління персоналом); представників державного службовця, визначених ним із числа державних службовців цього державного органу; представників виборного органу первинної профспілкової організації з числа державних службовців, делегованих рішенням органу первинної профспілкової організації, або представників державних службовців, обраних на загальних зборах (конференції) державних службовців державного органу.

Результати перевірки комісією, викладених у скарзі фактів, викладаються у висновку комісії.”;

частину третю викласти в такій редакції:

“Керівник державної служби зобов’язаний не пізніше 20 календарних днів з дня отримання скарги надати державному службовцю обґрунтовану письмову відповідь (рішення) за результатами розгляду скарги на підставі висновку комісії.”;

доповнити статтю частинами дев’ятою і десятою такого змісту:

“9. Організація роботи зі скаргами, поданими державними службовцями забезпечується службою управління персоналом, яка відповідно до частини другої статті 18 Закону забезпечує здійснення керівником державної служби своїх повноважень, а отже керівник державної служби визначає порядок роботи з такими скаргами, який затверджується окремим розпорядчим актом.

10. Порядок подання скарги державним службовцем, її розгляду та дій у разі можливого порушення наданих Законом України “Про державну службу” прав або виникнення перешкод у реалізації права на державну службу за цією статтею встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби.”.

4. У статті 13:

у частині третій:

у пункті 4 після слів “права на державну службу” доповнити словами “, визначає порядок здійснення такого контролю”;

у пунктах 6, 8 слова “навчальні заклади” в усіх відмінках замінити словами “заклади освіти” у відповідному відмінку;

у пункті 7 слова “компетенцій та” замінити словами “компетентностей, забезпечує”;

пункт 11 виключити;

доповнити статтю частинами четвертою і п’ятою такого змісту:

“4. Державні органи та їх посадові особи під час здійснення заходів контролю за додержанням визначених цим Законом умов реалізації громадянами права на державну службу зобов’язані надавати на запит центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби, необхідні документи та інформацію у строк, визначений у запиті, але не пізніше чотирнадцяти календарних днів з дня його отримання.

5. Рекомендації центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби, надані за результатами контролю за додержанням визначених цим Законом умов реалізації громадянами права на державну службу, є обов’язковими для розгляду. Державний орган або посадова особа, яким адресовано рекомендації, зобов’язані проінформувати центральний орган виконавчої влади, що

забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби, про результати їх розгляду не пізніше чотирнадцяти календарних днів з дня їх отримання рекомендацій.”.

5. У частині сьомій статті 16 слова “навчальних закладів” замінити словами “закладів освіти”.

6. Пункт 6 частини другої статті 17 викласти в такій редакції:

“6) забезпечує підвищення кваліфікації державних службовців державного органу, виконання ними індивідуальних програм професійного розвитку та проведення оцінювання результативності професійного навчання державних службовців у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби;”.

7. У пункті 8 частини першої статті 37 слово “стажування,” виключити.

8. У статті 48:

частини другу та третю викласти в такій редакції:

“2. Професійне навчання державних службовців, у тому числі за кордоном, проводиться за рахунок коштів державного бюджету та інших джерел, не заборонених законодавством.

Професійне навчання державних службовців, зокрема у сфері публічного управління та адміністрування, здійснюється через систему професійного навчання закладами освіти, іншими суб'єктами, які мають право надавати освітні послуги, незалежно від форми власності.

Положення про систему професійного навчання державних службовців затверджується Кабінетом Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби.

3. Науково-методичне та експертно-аналітичне забезпечення підвищення кваліфікації державних службовців здійснюється закладом післядипломної освіти, що належить до сфери управління центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби.”;

абзац другий частини п'ятої викласти в такій редакції:

“Потреби у професійному навчанні державного службовця визначаються його безпосереднім керівником разом з державним службовцем, зокрема з урахуванням результатів оцінювання службової діяльності.”;

у частині сьомій після слова “навчання” доповнити словами “з відривом від служби”;

у частині сьомій та восьмій слова “заробітна плата” замінити словами “стала заробітна плата”.

9. Статтю 49 викласти в такій редакції:

“Стаття 49. Індивідуальна програма професійного розвитку державного службовця

1. Державний службовець за результатами оцінювання його службової діяльності та на основі встановлених йому завдань та показників результативності, ефективності, якості їх виконання, передбачених статтею 44 цього Закону, разом із службою управління персоналом складає індивідуальну програму професійного розвитку, яку погоджує його безпосередній керівник та затверджує керівник самостійного структурного підрозділу, в якому він працює.

2. Служба управління персоналом на основі індивідуальних програм професійного розвитку державних службовців узагальнює їх потреби у професійному навчанні та вносить керівнику державної служби пропозиції щодо організації професійного навчання.

3. Результати виконання індивідуальної програми професійного розвитку державного службовця враховуються під час оцінювання результатів службової діяльності державного службовця.”.

10. Частину першу статті 62 доповнити пунктом 4 такого змісту:

“4) пройти професійне навчання, спрямоване на забезпечення належного виконання ним обов’язків державного службовця, у разі його відсторонення від виконання посадових обов’язків або застосування до нього дисциплінарного стягнення (крім звільнення з посади державної служби).”.

11. У статті 63:

частину другу доповнити пунктом 9 такого змісту:

“9) забезпечити проходження державними службовцями, які відсторонені від виконання посадових обов’язків, та державними службовцями, до яких застосовано дисциплінарне стягнення (крім звільнення з посади державної служби), професійного навчання, спрямованого на забезпечення належного виконання ними обов’язків державних службовців (з визначенням виду і тематики такого навчання).”;

частину третю виключити.

12. У статті 65:

частину другу доповнити пунктом 16 такого змісту:

“16) вчинення державним службовцем корупційного правопорушення або правопорушення, пов’язаного з корупцією, однак судом не застосовано покарання або не накладено стягнення у вигляді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.”;

у частині третій після слів “не враховуючи час тимчасової непрацездатності державного службовця” доповнити словами “, коли з державним службовцем тимчасово призупинено дію трудового договору,”.

13. Статтю 66 викласти в такій редакції:

“Стаття 66. Види дисциплінарних стягнень та загальні умови їх застосування

1. До державних службовців застосовується один із таких видів дисциплінарного стягнення:

- 1) зауваження;
- 2) догана;
- 3) попередження про неповну службову відповідність;
- 4) звільнення з посади державної служби.

2. У разі допущення державним службовцем дисциплінарного проступку, передбаченого пунктом 6 частини другої статті 65 цього Закону, суб'єкт призначення або керівник державної служби може обмежитися зауваженням або оголосити догану такому державному службовцю.

3. У разі допущення державним службовцем дисциплінарних проступків, передбачених пунктами 2, 4, 5, 12 та 15 частини другої статті 65 цього Закону, суб'єкт призначення або керівник державної служби може оголосити догану або попередити про неповну службову відповідність такого державного службовця.

4. У разі допущення державним службовцем дисциплінарних проступків, передбачених пунктами 7, 8, 9 та 16 частини другої статті 65 цього Закону, суб'єкт призначення або керівник державної служби може попередити про неповну службову відповідність або прийняти рішення про звільнення такого державного службовця.

5. Звільнення з посади державної служби є винятковим видом дисциплінарного стягнення і може бути застосоване лише у разі вчинення дисциплінарних проступків, передбачених пунктами 1, 3, 7, 9-11, 13, 14 частини другої статті 65 цього Закону, а також вчинення систематично (повторно протягом року) дисциплінарного проступку, передбаченого пунктами 2, 8, 12 та 16 частини другої статті 65 цього Закону.

6. У разі вчинення під час дії дисциплінарного стягнення державним службовцем дисциплінарного проступку того ж виду, за який до нього застосовано це дисциплінарне стягнення, суб'єкт призначення або керівник державної служби може застосувати до такого державного службовця більш суворе стягнення (у випадку дії зауваження може бути оголошено догану, у випадку дії догани може бути попереджено про неповну службову відповідність, у випадку дії попередження про неповну службову відповідність може бути прийняте рішення про звільнення відповідного державного службовця).

7. Дисциплінарне стягнення має відповідати характеру і тяжкості вчиненого дисциплінарного проступку та ступеню вини державного

службовця. Під час обрання виду дисциплінарного стягнення необхідно враховувати характер дисциплінарного проступку, обставини, за яких він був вчинений, ставлення державного службовця до виконання своїх посадових обов'язків, обставини, що пом'якшують або обтяжують дисциплінарну відповідальність.

8. За кожний дисциплінарний проступок до державного службовця може бути застосовано лише одне дисциплінарне стягнення. ”.

14. Статтю 67 доповнити частиною п'ятою такого змісту:

“5. При обранні виду стягнення дисциплінарна комісія, з урахуванням пом'якшуючих чи обтяжуючих обставин, може запропонувати суб'єкту призначення застосування меншого чи більшого виду дисциплінарного стягнення, ніж той, який відповідає дисциплінарному проступку.

Меншим видом дисциплінарного стягнення:

по відношенню до звільнення є попередження про неповну службову відповідність;

по відношенню до попередження про неповну службову відповідність є догана;

по відношенню до догани є зауваження.

Більшим видом дисциплінарного стягнення:

по відношенню до зауваження є догана;

по відношенню до догани є попередження про неповну службову відповідність;

по відношенню до попередження про неповну службову відповідність є звільнення.”.

15. Частину другу статті 68 викласти в такій редакції:

“2. Дисциплінарні стягнення накладаються суб'єктом призначення за пропозицією Комісії або поданням дисциплінарної комісії з розгляду дисциплінарних справ (далі - дисциплінарна комісія).

У разі допущення державним службовцем дисциплінарного проступку, передбаченого пунктом 6 частини другої статті 65 цього Закону, дисциплінарне стягнення у вигляді зауваження може накладатись суб'єктом призначення без здійснення дисциплінарного провадження Комісією або дисциплінарною комісією. Перед накладенням такого дисциплінарного стягнення суб'єкт призначення повинен отримати від державного службовця, який притягається до дисциплінарної відповідальності, письмове пояснення.”

16. Статтю 69 викласти в такій редакції:

“Стаття 69. Дисциплінарна комісія з розгляду дисциплінарних справ та її повноваження

1. Для здійснення дисциплінарного провадження утворюється дисциплінарна комісія окремо для розгляду кожної дисциплінарної справи (далі - дисциплінарна комісія).

2. Дисциплінарною комісією стосовно державних службовців, які займають посади державної служби категорії "А", є Комісія.

Дисциплінарною комісією стосовно державних службовців, які займають посади державної служби категорії «Б», - керівників державних органів, що передбачають здійснення повноважень керівника державної служби, а також їх заступників, є дисциплінарна комісія державного органу вищого рівня.”;

3. Дисциплінарна комісія діє у складі не менше п'ятьох членів.

До складу дисциплінарної комісії у державному органі включаються в однаковій кількості:

представники керівника державної служби, визначені ним одноосібно із числа державних службовців цього державного органу;

представники державних службовців, обрані на загальних зборах (конференції) державних службовців державного органу.

До складу дисциплінарної комісії може бути включена щонайменше одна особа, яка має юридичну освіту не нижче другого (магістерського) рівня та досвід роботи за фахом.

Членом дисциплінарної комісії не може бути особа, прямо підпорядкована особі, стосовно якої відкрито або здійснюється дисциплінарне провадження.

4. У разі неможливості створення в державному органі дисциплінарної комісії з розгляду дисциплінарних справ дисциплінарні провадження стосовно державних службовців цього органу здійснюються дисциплінарною комісією державного органу вищого рівня в порядку підпорядкування.

У разі відсутності державного органу вищого рівня дисциплінарна комісія може утворюватися для здійснення конкретного дисциплінарного провадження за рішенням керівника центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби, з урахуванням пропозиції суб'єкта призначення державного службовця, щодо якого порушено дисциплінарне провадження.

5. Членам дисциплінарної комісії забороняється розголошувати інформацію, що стала їм відома у зв'язку з виконанням покладених на них функцій.

6. Засідання дисциплінарної комісії є повноважним, якщо на ньому присутні не менше двох третин її членів.

Рішення дисциплінарної комісії вважається прийнятим, якщо за нього проголосувала більшість від присутніх на засіданні.

7. Дисциплінарна комісія розглядає матеріали дисциплінарної справи державного службовця, сформованої в установленому цим Законом порядку.

Результатом дисциплінарного провадження є пропозиція Комісії або подання дисциплінарної комісії.

8. Результатом розгляду дисциплінарної справи є пропозиція Комісії або подання дисциплінарної комісії, які мають обов'язковий характер для суб'єкта призначення.

9. Подання дисциплінарної комісії підписується головою комісії, а в разі його відсутності – іншим уповноваженим дисциплінарною комісією членом комісії.

Протоколи засідань дисциплінарної комісії підписуються головою і секретарем комісії, а в разі їх відсутності – іншими уповноваженими дисциплінарною комісією членами комісії.

10. Суб'єкт призначення протягом 10 календарних днів зобов'язаний прийняти рішення на підставі пропозиції Комісії або подання дисциплінарної комісії або надати вмотивовану відмову протягом цього строку, без урахування періоду тимчасової непрацездатності або відпустки державного службовця.”.

17. Статтю 71 викласти в такій редакції:

“Стаття 71. Строк і порядок здійснення дисциплінарного провадження

1. Строк здійснення дисциплінарного провадження визначається міністром або суб'єктом призначення в рішенні про порушення дисциплінарного провадження із зазначенням підстав для його відкриття, але не менше як 45 робочих днів.

За потреби строк здійснення дисциплінарного провадження дисциплінарною комісією, Комісією може бути продовжений за рішенням міністра або суб'єкта призначення, але не більше як до 60 робочих днів.

Загальний строк здійснення дисциплінарного провадження не може перевищувати 70 робочих днів.

2. Порядок здійснення дисциплінарного провадження затверджується Кабінетом Міністрів України. Порядок здійснення дисциплінарного провадження визначає, зокрема:

1) повноваження та порядок роботи дисциплінарної комісії;

2) порядок формування дисциплінарної комісії;

3) порядок здійснення дисциплінарного провадження у разі неможливості утворення або функціонування дисциплінарної комісії у державному органі.”.

18. Частини третю – п'яту статті 72 викласти в такій редакції:

“3. Строк відсторонення державного службовця від виконання посадових обов'язків визначається з урахуванням часу, необхідного для збору інформації про обставини, які стали підставою для порушення дисциплінарного провадження, та наявності обставин, передбачених частиною другою цієї статті.

Тривалість відсторонення державного службовця від виконання посадових обов'язків не може перевищувати часу здійснення дисциплінарного провадження.

4. На період відсторонення від виконання посадових обов'язків державному службовцю нараховується заробітна плата у розмірі мінімальної заробітної плати, не враховуючи час тимчасової непрацездатності державного службовця чи перебування його у відпустці.

У разі закриття дисциплінарного провадження без притягнення державного службовця до дисциплінарної відповідальності йому здійснюється доплата до розміру середньої заробітної плати за час відсторонення від виконання посадових обов'язків, не враховуючи час тимчасової непрацездатності державного службовця чи перебування його у відпустці.

5. Під час відсторонення від виконання посадових обов'язків державний службовець зобов'язаний:

дотримуватись правил внутрішнього службового розпорядку;

сприяти здійсненню дисциплінарного провадження;

не вчиняти дій, що можуть призвести до знищення чи підробки речей і документів, які мають суттєве значення для дисциплінарного провадження;

не чинити впливу на працівників державного органу та інших осіб, зокрема шляхом протиправного тиску на підлеглих, погроз звільненням з роботи;

не перешкоджати в інший спосіб об'єктивному вивченню обставин вчинення дисциплінарного проступку;

пройти професійне навчання, спрямоване на забезпечення належного виконання ним обов'язків державного службовця.”.

19. У статті 73:

у частині першій слова “для визначення дисциплінарною комісією ступеня вини, характеру і тяжкості цього дисциплінарного проступку” виключити;

у частині другій:

у пункті 6 слова “та/або” замінити словом “або”;

доповнити пунктом 11¹ такого змісту:

“11¹) заява державного службовця та/або уповноваженого ним представника щодо ознайомлення з матеріали дисциплінарної справи (за наявності);”;

доповнити статтю після частини третьої частиною четвертою такого змісту:

“4. Суб'єкти, уповноважені порушувати дисциплінарні провадження та застосовувати дисциплінарні стягнення при прийнятті такого рішення надають Комісії, дисциплінарній комісії разом із рішенням про порушення

дисциплінарного провадження документи і матеріали, передбачені пунктами 2-4, 6-9 частини другої цієї статті.”.

У зв'язку з цим частину четверту вважати відповідно частиною п'ятою;
доповнити статтю частиною шостою такого змісту:

“6. По завершенню дисциплінарного провадження до дисциплінарної справи додаються пояснення державного службовця суб'єкту призначення та наказ (розпорядження) про накладення на державного службовця, стосовно якого здійснюється дисциплінарне провадження, дисциплінарного стягнення чи закриття дисциплінарного провадження.”.

20. Статтю 75 викласти в такій редакції:

“Стаття 75. Пояснення державного службовця

1. Пояснення державного службовця має відображати час, місце, обставини та причини вчинення ним дисциплінарного проступку, а також інші питання, які мають значення у справі.

2. Перед накладенням дисциплінарного стягнення державний службовець має право подати суб'єкту призначення письмове пояснення щодо допущеного дисциплінарного проступку.”.

21. У статті 77:

перше речення частини першої після слів “подання дисциплінарної комісії у державному органі” доповнити словами “без урахування періоду тимчасової непрацездатності або відпустки державного службовця”;

частину третю викласти в такій редакції:

“3. У разі незгоди із запропонованим видом дисциплінарного стягнення, зазначеним у пропозиції Комісії, поданні дисциплінарної комісії про притягнення державного службовця до дисциплінарної відповідальності, суб'єкт призначення може прийняти рішення про застосування іншого виду дисциплінарного стягнення відповідно до положень частин другої – п'ятої статті 66 цього Закону з відповідним обґрунтуванням.

Якщо за результатами розгляду дисциплінарної справи Комісією, дисциплінарною комісією не встановлено факт вчинення державним службовцем дисциплінарного проступку або державний службовець не може бути притягнутий до дисциплінарної відповідальності з підстав, передбачених законом, суб'єкт призначення приймає рішення про закриття дисциплінарного провадження стосовно державного службовця.”;

у частині сьомій слова “рекомендованим листом з повідомленням про вручення” замінити словами “з урахуванням статті 9¹ цього Закону рекомендованим листом з повідомленням про вручення або за допомогою інших технічних засобів електронних комунікацій відповідно до законодавства”;

доповнити статтю частинами восьмою – десятою такого змісту:

“8. У разі переведення державного службовця на іншу рівнозначну або нижчу вакантну посаду в тому самому державному органі до прийняття рішення суб’єктом призначення про накладення на державного службовця дисциплінарного стягнення чи закриття дисциплінарного провадження, рішення оформляється відповідним актом суб’єкта призначення за іншою посадою державного службовця.

9. Рішення про закриття дисциплінарного провадження приймається також у разі звільнення державного службовця з посади державної служби або переведення його на іншу посаду, в тому числі до іншого державного органу, якщо воно відбулося до прийняття рішення про накладення на державного службовця дисциплінарного стягнення.

10. Відмова державного службовця від отримання копії наказу (розпорядження) про накладення на нього дисциплінарного стягнення чи закриття дисциплінарного провадження оформлюється відповідним актом і підтверджується двома державними службовцями.”.

22. Частину першу статті 79 викласти в такій редакції:

“1. Строк дії дисциплінарного стягнення становить один рік з дня його накладення. Якщо протягом року після накладення дисциплінарного стягнення до державного службовця не буде застосоване нове дисциплінарне стягнення, накладене дисциплінарне стягнення вважається знятим.”.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

**Голова
Верховної Ради України**